

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Katulähetysten osallistavassa nuorisotyössä voimaannutaan ja kehitetään työllistämistoimintaa. Sivut 4-10.

Työministeri Lauri Ihalainen tutustui Katulähetysten toimintaan. s. 3.

Tarja Tammelin löysi työuran ja jaksamisen nuorisotalolla. s. 6.

Ilmo Riihimäki, "hattumises" Kankitieltä. s. 14-15.

Liisa Saarnivaara (1945 – 2012) muutti taivaan kotiin

Tiistaina 17.4. saimme koskettavan suruviestin Espanjasta. Jyväskylän Katulähetysten pitkäaikainen työntekijä ja vaikuttaja, Liisa Saarnivaara, oli muuttanut taivaan kotiin lyhyen ja vaikean sairauden murtamana. Liisa oli koulutukseltaan psykologi ja hänet muistetaan yhdistyksessä Kalliomäen uskollisena työntekijänä ja asukkaana. Vuosikymmenien aikana Liisa kohtasi ja auttoi eri tavoin heikompiosaisia lähimmäisiämme toimien monen ihmisen tukena.

Myös vammaistyö oli lähellä hänen sydäntään. 14 -vuo-

tiaana sairastamansa polion seurauksena Liisa liikkui pyörätuolin avulla. Se ei häntä lannistanut, vaan hän sai tehdä pitkän työnsä. Myös kristillinen terapia kuului Liisan osaamisalueeseen ja hän oli kouluttautunut sielunhoitoterapeutiksi.

Rukous oli Liisan mielestä kaikkein tärkeintä hengellisessä elämässä. Liisa oli monelle rakas ja korvaamattoman arvokas lähimmäinen, jonka kaunis muisto ja työ on piirtynyt kultaisin kirjaimin Jyväskylän Katulähetysten elämään ja historiaan.

Lauri Ihalainen tutustui yhdistyksen toimintaan

Vas. Pekka Utriainen, Lauri Ihalainen ja Aila Paloniemi.

Alakuvassa vas. Usko Hintikka, Pekka Arposuo, Kaisi Partanen, Milla Ukkonen ja Erkki Arvaja.

Työministeri **Lauri Ihalainen** tutustui Keski-Suomen kierroksensa päätteeksi maanantaina 12.3. Jyväskylän Katulähetyksen toimintaan. Toimintaa esittelivät toiminnanjohtaja, **Erkki Arvaja**, sekä yhdistyksen työllistämiseen liittyviä asioita hoitava, **Aulis Alanko**.

Alun perin puolen tunnin mittaiseksi suunniteltu tapaaminen venyi lopulta puolentoistatunnin leppoisaksi tilaisuudeksi, jossa ministeri kuunteli, kommentoi ja kyseli kiinnostuneena yhdistyksen toiminnasta, joka hänen mukaansa on valtakunnallisestikin varsin laajaa ja monipuolista. Ministeri sanoi arvostavansa yhdistyksen syrjäytyneiden hyväksi tekemää työtä ja piti sitä merkittävänä. Katulähetys auttaa sellaisia ihmisiä, mm. vaikeasti työllistyviä, joita muu apu ei ole

voinut kohdata. Ministeri sanoi nimenneensä selvityshenkilön selvittämään välityömarkkinoiden mahdollisuuksia tukea vaikeasti työllistyvien työelämään osallistumista ja työmarkkinoille pääsyä. Selvityshenkilönä toimii huhtikuun alusta lukien entinen työministeri, kansanedustaja, Tarja Filatov.

Jyväskylän apulaiskaupunginjohtaja, **Pekka Utriainen**, esitti ministerille toivomuksen, että rajanveto yleishyödyllisen ja elinkeinoa harjoittavan yhdistyksen välillä pitää saada selväksi. Osa yhdistyksen toiminnoista on nimetty elinkeinotoiminnaksi, mikä on aiheuttanut hankaluuksia myös kaupungille. Utriainen kertoi Katulähetyksen monialaisen mallin toimivan hienosti ja Katulähetyksen olevan hyvä ja edullinen yhteistyökumppani Jyväskylän

kaupungille. Apulaiskaupunginjohtaja kuvasi osuvasti yhdistyksen antaman tuen luonnetta, jossa itsetunnon vahvistumisella on merkittävä sija. Ministeri yhtyi näihin ajatuksiin, sekä myös siihen, että yhdistyksen monialaisuus tarjoaa hyviä vaihtoehtoja yksilöllisten työllistymispolkujen rakentamiseen.

Aiemminkin Katulähetyksessä vierailut kansanedustaja, **Aila Paloniemi**, piti yhdistyksen vahvuutena juuri sitä, että täällä tuki voidaan räätälöidä ihmisen yksilöllisten tarpeiden mukaan. Ministeri Ihalainen kyseli yhdistyksen toimista avoimille työmarkkinoille työllistämässä sekä kertoi tukityöllistämisen piirissä olevan hyvin erilaisia toimijoita. Pitäisi löytää ne hyvät toimijat.

Katulähetysten osallistavassa nuorisotyössä voimaannutaan ja kehitetään työllistämistoimintaa

Milla Ukkonen tuli Katulähetykseen helmikuussa 2007. Nuortentalolla hän aloitti keväällä 2008 ja vastaavana työntekijänä syksyllä 2009. On tapahtunut paljon positiivista. Milla tekee uraauurtavaa työtä, jossa yhdistyy nuorisotyön asiantuntemus nuorten työllistämistoiminnan kehittämiseen osallistavan nuorisotyön näkökulmasta. Millan ansiot on huomattu laajemminkin. Maaliskuussa Nuorten Keski-Suomi ry palkitsi Millan maakunnallisella erityistsempipalkinnolla nuoria osallistavasta työstä. Mikä on Millan salaisuus?

Iloa elämään

Etelä-Pohjanmaalta Vimpelistä kotoisin oleva Milla kertoo, että ei ole elänyt lintukotoelämää. Jo lapsuudessaan hän joutui kohtaamaan hankalia tilanteita, kohtasi lähipiirissään mielenterveys- ja alkoholiongelmiä. Monien muuttojen myötä Milla joutui jo varhain sopeutumaan uusiin tilanteisiin ja ihmisiin. Millasta kehittyi sopeutuja ja pärjääjä. Juuri siksi hän katsoo voitavansa heittäytyä osallisuustyöhön, sillä se edellyttää tekijöiltään etenkin rohkeutta. Eteenpäin menemisestä tuli selviytymiskeino: ”Minä pärjään.”

Elämäkokemuksensa kautta Milla on oppinut arvostamaan tavallista elämää. – Haaveilen tavallisesta elämästä, että voidaan olla tavallisia ihmisiä. Tavallinen elämä koostuu ihan tavallisista asioista kuten ihmisen kokemasta ilosta.

Millan mukaan ilolla on tärkeä merkitys elämässä. Nuortentalolla onkin elämää. Nuoret voivat olla yhdessä, pitää hauskaa ja iloita. Nämä ovat hyvinvoinnin perustavia elementtejä. Elämänilo on tärkeä tavoite.

Nuorten työllistämistoimintaan perehtynyt Milla kertoo, että talossa on seitsemän palkkatukipaikkaa. Työtä tehdään ilta- ja aamuvuorossa. Sen lisäksi on 5–10 työvoimatoimiston kautta tullutta harjoit-

Milla Ukkonen sai erityistsempipalkinnon nuoria osallistavasta työstä

telijaa sekä vielä koulujen harjoittelijat.

Lähtökohtana osallistaminen

Milla kertoo, että toiminnan pohjana on osallistaminen ja siihen suuntaan talon toimintaa on viime vuosina kehitetty. Työllistäminenkin on työmuoto, eikä pelkästään väline toiminnan pyörittämiseksi. Työllistetyt oppivat sekä työ- että työelämätaitoja.

Tavoitteet räätälöidään nuorten erilaisista lähtökohdista. Jotkut opettelevat työelämän päivärtyimiä, toiset tutkailevat ammattialaa, joillekin kyseessä on ensimmäinen oman alan työpaikka. – Näen tosi tärkeänä, että yksilöohjausta tarjotaan, kertoo Milla.

Milla haluaa välittää nuorille, että tämä on ihan oikea työpaikka, josta voi olla ylpeä. Nuortentalossa käy ihan tavallisia nuoria, mutta myös ongelmia kohdataan. Milla ei halua kuitenkaan jakaa nuoria kategorioihin. Jokaisella on omat haasteensa. Nuoruus on aikaa, jolloin ongelmia esiintyy. – Haluan kohdata nuoret omana itsenään, yksilötasolla.

Millan mukaan nuorisotyössä on aina kasvatuksellinen ulottuvuus. Jos nuorille tarjotaan pelkkä tila, jää kasvatuksellinen puoli pois.

Koulutus antaa valmiuksia

Koulutus on Millalle tärkeä elämänarvo. – Tiedän, että olen elinikäinen opiskelija. Tittelit eivät ole kuitenkaan tärkeitä. Niillä ei ole merkitystä, vaan koulutuksen merkitys on siinä itsessään, sanoo Milla. Koulutus ei vielä tarkoita, että on ammattilainen, mutta se antaa valmiudet oppia ammattialaa.

Peruskoulun jälkeen Milla muutti Vimpelistä Jyväskylään ja suoritti lastenohjaajan tutkinnon Jyväskylän kristillisellä opistolla. Yhteisöpedagogiksi Milla valmistui Suolahden humanistisesta ammattikorkeakoulusta vuonna 2003.

Parhaillaan hän suorittaa ylempää ammattikorkeakoulututkintoa sosiaali- ja terveysalan kehittämisen ja johtamisen koulutusohjelmassa. Myös sosiologian opinnot yliopistossa ovat alkaneet vetää puoleensa.

Osallisuuden vahvistaminen työllistämässä

Millan valmisteilla oleva opinnäytetyö liittyy nuorten osallisuuteen sekä sen vahvistamiseen Nuortentalon työllistämistoiminnassa. Kehittämismenetelmänä on oppiminen erinomaisilta esikuvilta (benchmarking). Se merkitsee organisaatioiden yhteistyötä, jossa esikuvaorganisaatio on lupautunut tiedon jakajaksi.

Nuorten oman osallisuuden vahvistaminen työllistämässä on tavattoman ajankohtainen haaste suomalaisessa yhteiskunnassa mutta myös kansainvälisesti. Nuortentalolle tehdään urauurtavaa työtä, jossa liikutaan nuorten työllistämisen syvissä kysymyksissä.

Katulähetyksen nuorisotyössä on vahva kehittämisen pyrkimys, mutta aktiivista kehittämistyötä on tehty siitä lähtien, kun Milla syksyllä 2009 alkoi hoitaa Nuortentalon vastaavan työntekijän tehtäviä. Millasta onkin kehittynyt nuoria osallistavan toiminnan asiantuntija. Tämä on huomattu myös yhdistyksen ulkopuolella.

Erityistsemppipalkinto

Maaliskuussa (8.3.) Milla sai arvokkaan maakunnallisen tunnustuksen. Nuorten Keski-Suomi ry myönsi hänelle erityistsemppipalkinnon nuoria osallistavasta työstä. Samassa tilaisuudessa Keski-Suomen kunnat palkitsivat omia tsemppareitaan. Palkinnon ojensi Muu-

ramesalissa Nuorten Keski-Suomi ry:n toiminnanjohtaja, Eeva-Liisa Tilkanen.

Palkitsemisen perusteluissa mainitaan Millan toimineen pitkään nuoria osallistavasti. Hänen työssään osallisuus ei ole sanahelinää, vaan hän on ymmärtänyt osallistamisen ytimen. Osallistavan työn piirissä on ollut nuoria poikkeuksellisen paljon. Milla on vienyt työn käytäntöä eteenpäin kehittäen toimintamallia. Palkitsemistilaisuus oli juhmallinen mutta myös jännittävä. Milla piti puheen.

Pitkäjänteisyyttä osoittaa se, että osallistavaa nuorisotyötä Milla teki jo ennen Katulähetyksen tuloaan, Kuokkalan Visio Cafessa, nuorisokahvilassa, joka oli hänen ensimmäinen työpaikkansa yhteisöpedagogiksi valmistumisen jälkeen. - Suuntana on aina ollut nuorten osallisuuskasvatus, kertoo Milla.

Vahva tuki ja hyväksyntä

Vahvaa tukea Milla on saanut kotoaan aviomieheltään Teijolta, joka on kannustanut, uskonut ja rohkaissut. - Kotoa on tullut vahva tuki, sillä on ollut huima merkitys, sanoo Milla. Myös Katulähetyksellä on ollut vahva myönteinen rooli. Elämässä on Millan mukaan ollut johdatus. Hän koki Katulähetyksen tullessaan, että täällä huokui hyväksyntä. - Olen tajunnut, miten kunnioitusta herättävää se on. On äärettömän puhuttelevaa, kun kaikki otetaan oikeasti vastaan. Kaikki ovat samantarvoisia.

Myös hengellisessä mielessä Katulähe-

tys on ollut hieno yhteisö. On erilaista osaamista ja erilaisista lähtökohdista olevia ihmisiä. Ihmisen kohtaamisessa otetaan huomioon ihmisolemuksen erilaiset osat.

- Katulähetyksestä on tullut tosi rakas. Olen saanut opetella, tehdä työtä ja ottaa ihmiset aidosti vastaan. Voi elää oikeasti tätä elämää, kertoo Milla.

Yhteiskuntatakuun toteutuminen haastaa

Millan mukaan nuorten yhteiskuntatakuun toteutuminen haastaa koko yhteiskunnan ja sen kaikki sektorit. Nuorisotyö voi olla parantamassa nuorten työllistymisen edellytyksiä kohdistuen työtä haastavassa elämäntilanteessa oleville nuorille.

Nuortentalo Katutaso voidaan nähdä uutena toimintamuotona. Siinä yhdistyvät avoimeen nuorten tilaan sijoittuva työ ja nuorten työllistäminen. Millan mukaan nuorten työllistämässä on huomioitava se, että nuorille tarjotaan oikeita tekemisen ja vastuunottamisen tilanteita, ei vain avustavia tehtäviä.

Tämä vaatii ohjaajalta herkkyyttä ja kykyä siirtyä taustalle oikealla hetkellä. Katulähetyksen osallistavan nuorisotyön kehittyvistä käytännöistä voitaisiin ottaa oppia laajemminkin.

Tarja Tammelin löysi polun työuralle ja jaksamiseen

Tarja Tammelinin kiitollisuus nuortentalon työporukkaa ja erityisesti talon vastaavaa työntekijää kohtaan on ylitsevuotavaa.

- Hienolta tuntuu, iloitsee Tarja Tammelin tullessaan Aulis Alangan toimistosta juuri allekirjoitettu työsopimus mukanaan. Tarja aloittaa oppisopimuksella työvalmennuksen erikoisammattitutkinnon jatkuu seuraavalla sivulla

suorittamisen Nuortentalo Katutasossa Bovallius ammattiopiston vaatimusten mukaisesti. Bovalliuksen verkostoyhteistyönä suunnitteleman uuden koulutuksen kesto on 2,5 vuotta. Pohjalle vaadittiin sosiaalialan tutkinto ja siihen tarkoitukseen kävi aiemmin suoritettu lastenohjaajan tutkinto, kertoo iloinen Tarja.

Tarjan kiitollisuus nuortentalon työporukkaa ja erityisesti talon vastaavaa työntekijää kohtaan on sen verran ylitsevuotavaa, että uteliaisuus väkisinkin herää. Mitä on ilon taustalla?

- Enempää en jaksanut

Tarja kertoo, että vielä kolme vuotta sitten tunnelmat olivat toisenlaiset. Takana oli loppuun palaminen ravintola-alan työssä ja sen lisäksi vaikeat elämänvaiheet kotona. Tarjan tilanne diagnosoitiin keskivaikeana masennuksena. Oli onni, että terapia saatettiin aloittaa varhaisessa vaiheessa, hän muistelee.

Katulähetyksestä Tarja ei tiennyt mitään mennessään työvoimaneuvojan pakeille työvoimatoimistoon. Siellä selviteltiin erilaisia mahdollisuuksia ja Katulähetyksen mainittiin. Niin Tarja päätyi ottamaan yhteyttä Erkki Arvajaan ja Milla Ukkoseen. Alkoi työelämävalmennus nuortentalolla syksyllä 2009, kolmena päivänä viikossa, ei enempää, muistelee Tarja. – Enempää en jaksanut. Samalla sain terapiaa elämäntilanteiden takia.

Jaksamisen kanssa oli alussa ongelmia. Tarja arvioi, että mikäli olisi tässä vaiheessa joutunut normaaliin työelämään, seurauksena olisi ollut varma loppuun palaminen. – Milla on ollut pelastus, ilman Millan tukea en olisi selvinnyt, muistelee Tarja.

Voimaantuminen etenee

Kokeiltiin vuoden ajan erilaisia järjestelyjä, työvuorovaihteluita sekä keskusteltiin asioista. Tarja pitää tosi isona asiana, että Milla, Jaana ja Juha ovat olemassa. He ovat ammattilaisia ja sydämellä mukana työssä. Niin löydettiin työ, mikä auttoi jaksamaan.

Puolen vuoden kuluttua Tarjan jaksaminen oli parantunut jo niin paljon, että hän saattoi siirtyä Nuortentalon tilatyöntekijäksi palkkatuella. Edettiin jaksamisen

mukaan. Voimaantumiselle on annettava aikaa, sanoo Tarja. Väsymys ja masennus vaikuttivat alkuvaiheessa niin, että tuli poissaoloja. Ne eivät kuitenkaan estäneet prosessin etenemistä.

Kuntoutuminen ja uuden oppiminen jatkui ja noin vuosi sitten Tarja siirtyi työvalmentajan rooliin. Osallisuuteen pohjautuvan työvalmennuksen luominen nuortentalolle oli Tarjan mukaan ainutkertaista. Tarjalla itsellään on ollut noin 15 valmennettavaa, joita hän perehdyttää perustyöhön ja on mukana arjessa. Valmennettavat saavat käsityksen, mitä työelämä ja työn tekeminen ovat. Valmennettavat ovat erilaisia, yksilöitä. On hienoa, että tämä huomioidaan. Tarja kertoo ihailevansa Millaa ja hänen tasapuolisuuttaan yksilövalmentajana.

Aikaa valmennettaville

Tarjan mukaan Katulähetys toimii vaikeasti työllistyvien ihmisten auttamiseksi. Tärkeää tässä työssä on, että annetaan valmennettavalle riittävästi aikaa, oikeanlaista työaikaa ja oikeanlaisia työtehtäviä jaksamisen mukaan, luotetaan valmennettaviin. Annetaan myös sopivasti vastuuta. Näin valmennettavat saavat onnistumisen kokemuksia, mikä on tärkeää voimaantumisessa.

Vaikeasti työllistyvät tarvitsevat tukea, luottamusta, ymmärrystä, kuuntelemista, kertaa Tarja. Myös valmentaja kehittyi työssään. Tarja kertoo, että keskusteluja käydään. – Yritän ottaa vastuutiimistä mallia. Olen saanut tosi paljon.

- En vielä osaa ajatella, miten iso juttu tämä on ollut, kertoo Tarja omasta polustaan. - Kova kunnioitus on Katulähetyksestä kohtaan. Katulähetys antaa uusia mahdollisuuksia ihmisille ja on sydämellä mukana. Vaikeiden elämänvaiheiden läpikäynnillä on ollut oma tarkoituksensa. Kun on itse käynyt prosessin läpi, niin oppii ymmärtämään ja auttamaan vastaavissa ongelmissa kamppailevia lähimmäisiä. – Voin auttaa niitä, joilla tuo polku on vielä edessä.

Janne Kestilä:

Nuokkarilla on perhemäinen tunnelma

Täällä tulee perhemäinen tunnelma, iloitsee Janne Kestilä.

Janne Kestilä työskentelee vapaaehtoisena Nuortentalolla. Janne kertoo talolla käyvän tasaisesti eri-ikäisiä nuoria, suurin osa poikia mutta myös tyttöjä. 60 – 80 nuorta käyttää talon palveluja päivittäin. - Kaikki käyttäytyvät hyvin, eivätkä aiheuta ongelmia, joskus on vain pientä sanaharkkaa, kertoo Janne.

Janne opastaa asiantuntevasti Nuokkarin tiskillä ja antaa välineitä. Edustettuna on runsaasti myös maahanmuuttajataustaisia nuoria.

Iltaa kohden kävijämäärä kasvaa, kertoo Janne. Voi pelata biljardia, pingistä, katsoa elokuvia tai viettää aikaa takkahuoneessa, jossa on videotykki ja pelikonsoleita. Nuoret saavat tehdä itse ehdotuksia toimintaa varten. Niitä otetaan hyvin huomioon.

On järjestetty synttäreitä, karaokeiltoja, diskoja, valmistettu ruokaa, järjestetty turnauksia ja saunailtoja, käyty keilaamassa, retkeily jne. Kesällä pelataan erityisesti jalkapalloa. Janne pitää nuortentaloa turvallisenä ympäristönä, paikkana, jonne nuori voi mennä. Ennen ryhtymistään vapaaehtoiseksi Janne ehti käydä nuortentalolla monen vuoden ajan. Hän tuli kaverin mukana pelaamaan biljardia. – Täällä tulee perhemäinen tunnelma, kertoo Janne. Isoissa paikoissa tällaista tunnelmaa ei välttämättä ole.

Antti Puhakan ammattillisen uran suunta on alkanut selkiintyä

Tammikuussa 2011 **Antti Puhakka** kotiutui varusmiespalvelusta. Oli epävarma filis. Varusmiesaikaan oli sisällynyt turhan paljon mollaamista. Maaliskuussa Antti otti yhteyttä **Millaan** ja aloitti harjoittelijana Nuortentalolla huhtikuussa 2011. Siitä alkoi sisäinen vahvistuminen. – Itsevarmuus on lähtenyt nousuun. Se on vuoden aikana vahvistunut, kertoo Antti.

Antin työura Nuortentalolla jatkui marraskuussa vajaakuntoisen tuella tilatyöntekijänä. Myönteisten kokemusten innostamana ja voimavarojen edelleen vahvistuessa on herännyt halu myös oppisopimuskoulutukseen.

Auttamisesta iloa

– Mielenkiinto on noussut, mitä ammattiin kuuluu, kuvailee Antti Nuokkarin kokemuksiaan. Myös Antti on tulossa **Aulis Alangon** toimistosta työsopimuksen allekirjoitustilanteesta. Antti työskentelee tilatyöntekijänä mutta ammattiuran suunta on alkanut selkiintyä. Antin tavoitteena on nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajan tutkinto oppisopimuskoulutuksena.

Peruskoulun jälkeen Antti opiskeli ammattikoulussa sähköasentajaksi, mutta jo harjoitteluajana ilmenneet selkävammat estivät asentajan ammatin harjoittamisen. Selkä ei kestänyt työn edellyttämää rasitusta.

Antin mukaan Nuokkari on hyvä kohtaamispaikka, sillä monta koulua on lähellä. Väliin on hiljaisempaa mutta välillä talo on täynnä. Iloa tuottavat myös uudet harjoittelijat, kun saa auttaa toisen työtä. Synnyttää iloa, kun huomaa että ihminen edistyy. Tulee hyvä mieli, kun havaitsee, että osaan auttaa.

Virheistä oppii

Antilla on kokemusta nuortentalon toiminnasta jo 10 vuoden takaa. Hän sanoo olleensa ensimmäisiä nuoria Gummeruksenkadulla ja ”pisimpään talossa”. Antin

Itsevarmuus on lähtenyt nousuun, toteaa Antti Puhakka.

mukaan Nuokkarin kehittämässä on onnistuttu. Ennen nuoret vastustivat sääntöjä, kapinoivat. Nyt ei ole sääntöjä vaan periaatteita. Niinpä esimerkiksi kiroilu on vähentynyt, kun sääntöjä ei tarvitse vastustaa. Myös kuilu työntekijöiden ja nuorten väliltä on hävinnyt.

Antin mukaan virheistä oppii parhaiten. Saa epäonnistuakin. – Epäonnistumisen pelko on nuorilla kova. Antti kertoo, kuinka nuorille annetaan vastuuta. Nuoret tekevät itse ja jos tarvitsevat apua, voivat kysyä. – Autetaan, jos tulee hämmäkkää, kuvailee Antti osallistavaa nuorisotyötä.

Nuoret voivat järjestää esimerkiksi biljarditurneen. Näin he saavat onnistumisen kokemuksia ja heille tulee tunne,

että voimme ja osaamme. Nuoret osaavat myös olla ihmisiksi ja homma pyörii, kuvailee Antti edelleen osallistavan nuorisotyön käytäntöä Nuokkarilla.

Keskinäinen huolenpito

Joskus nuoret haluavat keskustella ja tulevat kysymään, onko työntekijällä hetki aikaa. Nuori haluaa ehkä kertoa jostain mieltään painavasta asiasta. – Nuorille on tärkeää, että on joku, jolle kertoa, sanoo Antti, joka vaikuttaa silmännähdessä tyytyväiseltä työhönsä Nuortentalolla.

Antti kertoo esimerkin työntekijän

jatkuu seur. sivulla

Nuorisotyö:

muuttuneesta roolista. Eräs nuori, jota Antti toistuvasti auttoi, totesi, että olet enemmän isovelji kuin työntekijä. – Se lämmitti sydäntä. Nuoret tietävät, että työntekijät auttavat. – Sillä, että olet siinä, vaikutat nuoren elämään.

Antti pitää Nuokkarin pirteästä ilmapiiiristä. Täällä on avointa porukkaa ja aina otetaan avosylin vastaan. Vaikka joskus sattuisi olemaan ”huono päivä”, niin työvuorossa tulee aina parempi mieli. Työn tekemisen pitää olla mukavaa. Mutta siihen sisältyy myös vastuuta. Se motivoi. Antin mukaan vastuut on hyvin jaettu Nuortentalolla. Myönteinen kokemus on ollut sekin, että täällä ihmiset pitävät toisistaan huolta. Nuokkarin myötä ystäväpiiri on laajentunut.

Markku Leinonen

Katulähteyksen Nuortentalo on toiminut Gummeruksenkadulla vuodesta 2004 lähtien.

Jaana ja Juha Ketomäki kohtaavat nuoria kaduilla

Jaana ja Juha Ketomäen työnkuvaan kuuluu mennä sinne, missä nuoret aikaansa viettävät. Se on Katulähteyksen nuorisotyön alkuperäinen idea. Aviopari on myös työpari. Jaana on suorittanut kasvatustieteen ja teologian maisterin tutkinnot ja hänellä on erityisluokanopettajan pätevyys. Juha on kuntoutuksen ohjaaja.

He kohtaavat monenlaisten ongelmien kuormittamia nuoria ihmisiä, pääosin 15 – 25 -vuotiaita. On kouluun liittyviä ongelmia, päihde-, mielenterveys- ja uniongelmia, työttömyyttä, elämänhallinnan menetystä. Jaana ja Juha ovat alkaneet nimittää omaa työtään katu- tai kenttätöksi, sillä termien viidakossa etsivän nuorisotyön käsite on menettänyt alkuperäistä merkitystään.

Luottamus

Katutyössä työntekijöillä on aktiivinen rooli, he kohtaavat nuoria heidän oleskelupaikoissaan. Työhön kuuluu nuorista välittäminen. Nuoret ottavat itsekin yhteyttä. Kävellään, jutellaan ja ollaan läsnä. Nuoret tietävät, että tarvittaessa voidaan keskustella syvemmin. Tilaisuus tarjotaan. Päivittäin on keskimäärin 18 kontaktiluokkaa nuorten kanssa ja niistä neljässä avautuu

Jaana ja Juha Ketomäelle kirkkopuisto on tullut tutuksi vuosien aikana.

syvällisempi keskustelu.

Työtä on yritetty kohdentaa marginaaliryhmiin. Pysähdytään kartoittamaan, ketkä ovat juuri niitä nuoria, jotka tarvitsevat tukea. Pienempi joukko on ns. tavallisia nuoria, joita nuortentalolla on enemmistö. Jaanan ja Juhan mielestä on tärkeää, että

kadulla ollaan riittävän usein. Nuoret oppivat luottamaan ja kohtaaminen syvenee.

Luottamuksen tason määrittelee nuori itse. Heidän valintaansa kunnioitetaan, sillä pakolla ei ketään voida auttaa. On tärkeää ”olla rakastamassa ja kohtaamassa”, siinäkin tapauksessa, että muutosta ei tule.

Huolestuttava asennemuutos

Viime vuosien näkyvä trendi on uudenlaisen kannabis -kulttuurin syntyminen. Asenteet tämän huumeen käyttöön ovat muuttuneet myönteisempään suuntaan. Huolestuttava muutos alkoi parisen vuotta sitten. Säännöllinen käyttö on yleistynyt. Sen vuoksi Ketomäet ennakkoivat nuorten mielenterveysongelmien kasvavan lähitulevaisuudessa.

Jaanan mukaan kannabiksen pitkäaikainen käyttö aiheuttaa keskittymiskyvyn heikentymistä, sosiaalista eristäytymistä ja muistiongelmia. Myös psykoosit liittyvät selvästi pitkäaikaiseen käyttöön.

Kannabiksen käyttöä oikeutetaan samoilla ”mantroilla”. Sanotaan, että se on luonnontuote ja vaarattomampaa kuin alkoholi. Pari vuotta sitten uutisoitiin taitamattomasti poliisin voimattomuudesta ongelman suhteen. Se vain lisäsi innostusta. Myös netillä on ollut kielteisiä vaikutuksia.

Lääkkeitä ja tukielinsairauksia

Toinen päihdekulttuuriin muutos koskee lääkkeitä. Mielenterveyslääkkeitä käytetään paljon. Enää ei juoda puhtaasti viiniä tai siideriä vaan aineiden sekakäyttö on lisääntynyt. Jaanan ja Juhan mielestä univaikeuksia hoidetaan aina lääkkeillä, eikä ajatella, mitä voitaisiin tehdä esim. liikunnan ja ravinnon avulla.

Nuorilla on nykyään paljon tukielinsairauksia, esim. selkäongelmia. Kaiken kaikkiaan suomalaiset nuoret ovat jakautumassa yhä vahvemmin kahteen ryhmään. Osalla nuorista menee erittäin hyvin. Mutta osalla nuorista menee entistäkin huonommin. Syrjäytyneiden nuorten elämä on yhä rajummin luisumassa pois raiteiltaan.

Läsnäolo ja välittäminen

Jaana kertoo esimerkin työntekijöiden läsnäolon merkityksestä. Jyväskylän keskustassa oli tyttöporukka, jonka jäsenet käyttivät päivittäin päihteitä. Jaana ja Juha tapasivat tyttöjä säännöllisesti, eivät moralisoinneet, mutta olivat läsnä ja välittivät.

Kaksi ryhmän jäsentä alkoi myöhemmin kiinnostua nuorisotyöstä. He

kertoivat Jaanan ja Juhan vierailujen aiheuttaneen piston. Se vaikutti lopulta ammatinvalintaan ja elämäntavan muuttamiseen. Työntekijät olivat läsnäolollaan saaneet aikaan pienen paineen. Läsnäolon kautta toisenlaiset valinnat tulivat esille ja saivat ajattelemaan.

Juha kertoo, että on mahtavaa nähdä asiakasnuoria, jotka ovat päässeet opiskelemaan tai työelämään. Palaute on mahtavaa, kun näkee tuloksia, esim. raitistumista tai elämänhallinnan paranevista. Harjoittelujakson aikana voi syntyä halu saada ammatti. Usein asioita tehdään ensin nuoren kanssa yhdessä. Sitä kautta hän saa luottamuksen hoitaa asioitaan myöhemmin itse.

Juha kertoo auttaneensa myös opiskelevien nuorten poissaolojen selvittämisessä. Keskeytyksissä olleet opinnot ovat voineet jatkua. Huippukokemus Juhan mukaan on, kun nuori saa ammatillisen tutkinnon.

Hyvä voi moninkertaistua

Tällainen huippukokemus Juhan työssä oli erään vankilasta vapautuneen nuoren selviytyminen. Elämää alettiin järjestää pienistä palasista uudelleen. Takana oli vuosien päihdetausta. Pikkuhiljaa asiat alkoivat loksahdella paikoilleen. Järjestyi työtoimintaa, asunto, yhteys seurakuntaan, kuntoutusta ja hoitoa.

Mutta tuli myös retkahduksia. Kun meni huonosti, montaakaan ystävää ei jäänyt rinnalle. Juha painottaa, että työtä pitää tehdä ja rinnalla kulkea silloinkin, kun tulosta ei näy. Ei voida tietää, mitä myöhemmin tapahtuu.

Juha sai kokea todellisen huippuhetken kyseisen nuoren mennessä naimisiin. Häätילוudessa käytettiin kymmenen puheenvuoroa siitä, miten tämä vaikeasta taustasta selviytynyt ja nuorisopastoriksi edennyt henkilö oli auttanut toisia nuoria. Näin hyvä moninkertaistuu, sanoo Juha.

Matalan kynnyksen paikkoja

Juhan mukaan kilpailu on nykyään kova ja niin on myös nuorten työttömyys. Kaikesta kuten työharjoittelupaikoistakin kilpaillaan. Juhan mukaan nuorille tarvittaisiin matalan kynnyksen paikkoja. Jos nuori on useita vuosia ollut poissa toiminnasta, muutokselle on annettava aikaa.

Myös vapaa-ajalle on löydettävä mielekästä tekemistä. Nuorten kanssa käydään pelaamassa, keilaamassa, tekemässä jotain. Nuoret saavat kokea osallisuutta. He innostuvat ja saavat onnistumisen kokemuksia. Mutta on myös lupa epäonnistua. Nuoret ottavat vastuuta, jos he kokevat tekemisen mielenkiintoiseksi.

Jaanan mukaan työtä saa tehdä kahdella tasolla. On hienoa olla nuortentalolla, kun innostuneet nuoret järjestävät itse toimintaa. Se auttaa jaksamaan. Jaanan vastuualueeseen kuuluu myös oppilaitoksista tulevien opiskelijaharjoittelijoiden ohjaus. Työn toinen taso on sitten kaupungilla, missä voi kohdata toisia nuoria ongelmineen. Tärkeä on Nuokkarin kiinteästi yhtä pitävä työyhteisö. Asioita voidaan jakaa.

Jumala rakastaa

Hengellisyys kuuluu Katulähetyksen toimintaan. Työntekijän oma esimerkki on tärkeä. - Nuoret tietävät, että ollaan uskovia. Keskusteluja käydään ja joskus nuorelle saa tulkata hengellistä kielenkäyttöä. Mitä enemmän on ongelmia, sitä vahvemmin hengellisyys on mukana. Taistelu on silloin näkyvämpää, kertovat Jaana ja Juha.

Juhan mukaan hengellinen päätös on iso päätös, eikä siihen pidä edetä kevein mielin. On hyvä, että asiaa prosessoidaan. Jaana painottaa, että työssä on kyse Jumalan rakkaudesta. - Koen, että Jumala rakastaa minun kauttani. Katulähetyksessä hengellisyyttä ei tarvitse selitellä.

Lentäjän ammatista haaveillut Jaana kiinnostui erityisnuorista ja sai kutsun nuorten kohtaamistyöhön. Jaanan mukaan nuoria ei tulisi vain leimata vaan ennemminkin rakastaa. He ovat upeita ihmisiä. Myös Juha kokee olevansa oikealla paikalla, kun saa olla nuoria auttamassa. Jos ihmisiä leimataan, niin hän haluaa olla heikomman puolella ja kulkea rinnalla.

Markku Leinonen

Milla Ukkosen puhe Muurame -salissa Tsemppiä palkitsemisjuhlassa 8.3.2012

Arvoisa Tsemppiä palkitsemisjuhlan juhlaväki.

Kuulemme usein erilaisissa tilanteissa tutun sanonnan ”nuorissa on tulevaisuus”. Niin totta kuin se onkin. Itse haluan ajatella nuorisotyön haastavassa, mutta niin mielenkiintoisessa arjessa, että nuorissa on todellakin tulevaisuus, mutta etenkin myös tämä hetki. Tämän hetken merkitykseen pysähtyminen nuoren rinnalle voi olla jotain todella merkittävää yhteiskunnassamme, jossa nuorilta odotetaan ja vaaditaan paljon: uravalintaa, työkokemusta, oman talouden hallintaa ja vahvoja ihmissuhdetaitoja - niitä aikuisuuden taitoja, joita pitää saada rauhassa harjoitella. Ja välillä olla harjoittelemattakin. Nuoruus voi olla itsetarkoitus, juuri sillä hetkellä se merkittävin elämänkaaren vaihe. Kyllä se aikuisuus sieltä tulee, omalla ajallaan.

Nuoruus on hetkessä elämistä ja uusien asioiden opettelua. Näiden toteutumista pyrin edistämään omassa työssäni Nuortentalo Katutasossa Jyväskylän keskustassa. Nuortentalo on rakennettu osallisuuden maaperälle, jossa nuorilla on mahdollisuus toimia, tehdä, kokea, epäonnistua ja onnistua, itkeä ja nauraa, mutta myös vain olla. Lopulta kuitenkin kaikki, mitä Nuortentalon sisällä tapahtuu, tapahtuu nuorten ideoimana ja tekemänä. Nuoret pyörittävät koko taloa, jonka arkeen kuuluvat kaikille nuorille avoin kohtaamispaikka, tapahtumat, turnaukset, kioski, salivuokrausta, kahvitilauksia, remonttia ja huoltoa, markkinointia ja siivousta. Nuorille on annettu vastuu niin merkittävästä asiakasseurannasta kuin budjetin osistakin. Nuoret avaavat ja sulkevat talon jokaisena sen aukiolopäivänä. Kasvatusvastuussa olevan vastuutiimin tehtävänä on ohjata, valmentaa, tukea, kannustaa ja välillä muistutella rajoistakin.

Nuortentalo on toiminut nyt reilun vuoden ajan ja nuoret ovat osoittaneet, että heille uskottu vastuu ja annettu luottamus on ollut kaiken sen arvoista. Ja vielä enemmänkin. Itse on saanut monesti olla se, joka on työpäivän aikana oppinut elämästä eniten. Ja elämää se talo pitääkin sisällään. Työ rakentuu kolmesta työmuodosta: nuorten kohtaamispaikasta, nuorten työllistämisestä ja kadulle jalkautuvasta etsivästä nuorisotyöstä, jota tehdään vaatimattomasti ilmaistuna Nuortentalon takapihalla, eli Jyväskylän keskustan kävelykadulla. Nuorten työllistäminen on oma vastuualueeni talon hallinnon ja johtamisen lisäksi. Työllistäminen on merkittävä osallisuuden rakenne toiminnassamme mahdollistaen nuorten täysivaltaisen toimijuuden talossa. Talossa häärii kerrallaan noin viisitoista nuorta, joista osa on harjoittelussa ja osa palkkatuella työsuhteessa - viisitoista nuorta ja kolme vastuutiimiläistä. Se kertoo jo paljon talon toiminnan rakenteesta. Työllistämisen, kohtaamispaikan ja etsivän nuorisotyön kokonaisuudessa talo kohtaa huikean määrän nuoria päivittäin.

Monelle nuorelle työ Nuortentalolla on ensimmäinen kosketus työelämään. Talossa opetellaankin vastuunottoa, avun pyytämistä, tiimityötä, päätöksentekoa ja ennen kaikkea työyhteisössä olemista. Osallisuuden pohjautuva toiminta on nuorelle merkittävä mahdollisuus kokeilla ja testata omia resursseja ja rajoja turvallisessa ympäristössä. Ohjaajalle osallisuus on aina tahtotila. Osallisuus on jotain, johon ohjaajan on sitouduttava ja johon on uskallettava heittäytyä. Se, missä pitää olla mestari, on kyky sietää epävarmuutta ja virheitä. Laatuajattelussa on käännettävä nappi uuteen suuntaan, jossa tehtävien ja projektien lopputulos ei ole laadun mittaamisen kohteena, vaan matka, millä lopputulokseen on päästy. Pieleen menneet ja onnistuneet projektit opettavat eri tavoin.

Nuoret ovat luottamuksen arvoisia, kun annat luottamuksen sataprosenttisesti ilman minkäänlaisia mutkia tai jossitteluita. Tämän ovat nuoret osoittaneet. Ihan kaikki nuoret, ne joilla elämässä asiat on hyvin, mutta myös ne, jotka tarvitsevat vahvaa tukea hapuilevaan elämänhallintaansa. Etenkin elämänhallinnan haasteiden kanssa painiville nuorille annettu ja osoitettu sataprosenttinen luottamus on tullut moninkertaisena takaisin.

Osallisuustyötä tekeväni muistutan itseäni aika ajoin tutkija Anu Gretschelin näkemyksestä, että osallisuus on toteutuessaan aina viimekädessä nuoren tunnetila osallisuudesta. Tunnetila, jota ei voida pakottaa tai määrätä ulkopuolelta. Tämä tuo työhön sopivan nöyryyden, jotta osallisuus ei häviä ohjaajan omiin hienoihin osallisuuden rakenteiden rakennelmiin. Nuori on aina se, joka on toiminnan keskipiste ja lähtökohta.

Rakkaasta työstä Jyväskylän Katulähetys ry:n nuorisotyössä olisi niin paljon sanottavaa. Tässä pieni kuvaus työstäni, meidän unelmien talosta, jossa ilo ja nauru on tavoitteellistettu.

Milla Ukkonen

ISMO LINDBERG TUKEE KATULÄHETYKSEN NUORISOTYÖTÄ

Muuramelainen vaikuttajapersoona, **Ismo Lindberg**, haluaa tukea Jyväskylän Katulähetyksen nuorisotyötä. Lindberg täyttää kesäkuussa 70 vuotta. Muistamiset hän on pyytänyt osoittamaan Jyväskylän Katulähetyksen nuorisotyölle. Kuvassa vas. Ismo Lindberg Katulähetyksen uuden kirpputorin avajaisissa Muuramessa maaliskuussa.

KATULÄHETYKSEN KIRPPUTORI MUURAMESSA LÄHTENYT HYVIN LIIKKEELLE

Katulähetyksen kirpputoritoiminta Muuramessa on käynnistynyt suotuisasti. Muuramen Autotalon alakerrassa sijaitsevan kirpputorin myynti on EkoCenterin vastaavan työntekijän, Usko Hintikan, mukaan ollut huhtikuussa odotettua suurempaakin. Viihtyisäksi järjestetyn yleiskirpputorin valikoimiin kuuluu mm. tutustumisen arvoinen huonekalujen valikoima. Kirpputorin vastaavana työntekijänä toimii Mikko Aapakari (kuvassa vas.).

Marita ja Karel Knevel lähetystyöhön Logos -laivalle

Marita ja Karel Knevel suuntaavat kesäkuussa lähetystyöhön Logos -laivalle. Suomesta Knevelit lähtevät 8.6. Hollantiin, josta edelleen Manilaan, Filippiineille (19.6.). Yhdistyksen hallitus teki kokouksessaan huhtikuussa päätöksen tukea kuukausittain Knevelien työtä. Laivakoneinsinööriksi kouluttautunut Karel on aiemminkin työskennellyt lähetyslaivalla. Tuolloin, 24 vuotta sitten, Doulos -laivalla työskenteli myös Marita. He avioituivat. Karelin mukaan pitkäaikainen unelma on nyt toteutumassa ja sitä on vaikea ymmärtää.

Luokanopettajana toimiva Marita jää vuorotteluvapaalle ja mukaan laivalle lähtee myös perheen nuorimmainen, 5-vuotias Jan Michel. – Tärkeintä on, että Jumala voi käyttää meitä, sanoo Hollannista kotoisin oleva Karel.

Sintti – kisu Kankitieltä

Sintti-kisu, kertoisitko hieman itsestäsi ja elämästäsi ?

Loppukesästä 2010 olin täällä Kankitiellä villikissana, kun isäntäni ilmestyi tontilleni. Synnyin siis aivan villikissana! Isäntäni ja minun välillä alkoi hidastumisprosessi. Luvan perästä isäntäni kesytteli minua. Talveksi suostuimme pistämään hynttyyt yhteen. Isäntäni ei heti yrittänyt koskea minuun. Luotamusemme salaisuutena oli se, että aloite oli minun...Pikku hiljaa isäntäni kesytteli minua, minun ehdoillani !

Lapseni

Synnytin ensimmäiset pentuni 28. päivä kesäkuuta 2010. Toinen pentueeni tuli maailmaan saman vuoden marraskuussa. Silloin syntyi poikani Santtu, minulle ja isännälleni ”etukäteisjoululahjaksi”. Isäntäni kehuu minua, että minulla on sekä sisä- että ulkokissan edut käytännössä. Tunnen tämän Ensiaskelen tontin. Tarkistan varastohallin paikat, ovatko ne kunnossa. Vähennän samalla jyrsojaita metsästämyllä niitä. Olen isäntäni kanssa samaa mieltä, että tämän kokoisella tontilla pitää olla ainakin yksi kissa !

Isäntäni sanoo, että toinen pentueeni oli ”vahinko”... Isäntäni huomasi eläinlääkärin kanssa, että odotan jälleen uusia pentuja. Hän päätyi eläinlääkärin kanssa sellaiseen tulokseen, että minun annettiin synnyttää pennut kotipesässäni. Tuloksena poikani Santtu sisaruksineen. Eläinlääkäri arveli mahdollisen synnytystressinikin menevän itsestään ohi...

Minua keuhuttiin äärimmäisen huolehtivaksi äidiksi. Synnytin lapseni isäntäni asuntoomme rakentamaan pahvilaatikkopesään. Synnytin toisen pentueeni aikaisin aamulla. Isäntäni joi aamukahvia, sillä aikaa, kun synnytin. Kaksi mukiä kahvia, ja kaksi pentua tuli maailmaan samassa ajassa! Kaikille lapsilleni isäntäni etsi ja löysi omat kodit, joihin hän pitää yhteyttä.

Kissan elämää

Minä omistan tämän tontin, se on revii-riäni! Tunkeutujia en suotuisasti katsele...

Pari talvea sitten tontilleni ilmestyi ilves. Onnistuin yllättämään sen noin viiden minuutin päästä, nurkan takaa. Hiivin, ja jäin tuijottamaan ilvestä. Aloimme tuijotuskilpailun, jonka minä voitin... Ilveseltä petti pokka. Minä pakenin. Isäntäni lähti etsimään minua. Hän pelkäsi minulle käyneen huonosti. Kuitenkin, hänelle yllätykseksi, tulin häntä pörrössä ja karvat pystyssä kotiin Kankitielle.

Kesällä 2011 reviirolleni ilmestyi pari kettua. Välillä minä kettujen perässä, ja välillä he taas minun... Isäntäni oli saada sydänhalvauksen! Hän ryntäsi ulos. Minä olin omenapuun alla. Isäntäni huomasi suupielissäni punaisia ketunkarvoja. Olen hyvin reviiiritietoinen. Koulutin kettua, mihin suuntaan saa mennä, ja mihin

taas ei... En erityisemmin pidä muista eläimistä tontillani. Ajan koiratkin pois! Olen tämän tontin pomo, ”ulkoilualueen vastaava valvoja”.

Olen ”itsellinen” kisu !

Olen tottunut täällä pikku hiljaa kaikkiin täällä asuviin ja liikkuviin ihmisiin. Isäntäni kehuu minun osoittautuneen kiltiksi. Suurimmaksi osaksi linnut ja oravatkin saavat olla minulta rauhassa... Myös Kankitien ihmiset ovat tottuneet minuun. Pusken, ja pyydän rapsutusta tutummilta ihmisiltä. Minulla on aika paljon kavereita täällä. Ja olen aika itsenäinen kisu !

Erkki Hänninen

Romaniryhmä luovutti kunniakirjan Jyväskylän Katulähetykselle

Kunniakirjaa olivat vastaanottamassa hallituksen jäsen Sakari Pihlaja ja toiminnanjohtaja Erkki Arvaja. Kunnia-
kirjan luovuttivat Kirsi Florin ja Ritva Anttonen.

Romanipäivä keräsi salin täydeltä osanottajia.

Romanityöryhmä luovutti torstaina 12.4. Jyväskylän Katulähetyks ry:lle kunniakirjan ansiokkaasta romanien työllistämisestä vuosien aikana.

Kunniakirja luovutettiin Jyväskylän kaupungin saaman Dosta Congress Price -kunniakirjan luovutuksen yhteydessä Jyväskylän kaupunginkirjastossa.

Katulähetyksen toiminnanjohtajan, **Erkki Arvajan**, mukaan romaneja on ollut töissä Katulähetyksessä 1990-luvun

alkupuolelta asti. Viimeisen 10 vuoden aikana yhdistyksen eri toiminnoissa on ollut mukana noin 150 eri romanitaustaista henkilöä. Oppisopimuksen kautta on näinä vuosina valmistunut 16 henkilöä. Suosituin opintoala on ollut mielen-terveys- ja päihdeala, sitten nuoriso- ja vapaa-ajanohjaajan ala sekä lähihoitajan tutkinto.

Romaneja on ollut erilaisissa tehtävissä ja he ovat osoittautuneet pitkälti erittäin

hyviksi työntekijöiksi, jotka ovat halunneet sitoutua työtehtäviinsä. Esimerkiksi Ensiasteleessa Kankitiellä romaneja on vuosien aikana työskennellyt toistakymmentä ja vakituisina Mika Florin ja Lauri Manner. Lähihoitajaksi valmistunut Alvari Palmi on kaupungin vakinainen työntekijä. Kyösti Florin valittiin vuoden 2002 katulähetystyöntekijäksi.

”Hengellinen trubaduurihetki” Kankitiellä – Jyrki Paananen vieraili kitaroineen ja lauluineen

Jyväskylän Katulähetyksellä Kankitiellä vieraili trubaduuri Jyrki Paananen Uuraisilta perjantaina 30.3.2012. Hän lauloi omia tekemiään hengellisiä lauluja kertoillen myös omasta elämästään ja uskostaan. Jyrki kertoo hieman itsestään, elämästään ja työstään:

Olen Jyrki Paananen, 41-vuotias perheenisä Uuraisilta. Perheeseeni kuuluvat vaimo, ja kaksi teini-ikäistä lasta, tyttö ja poika. Perheenjäsen on myös suomenpystykorva, jonka kanssa käyn lintumetsällä ja linnunhaukkukokeissa. Olen uskossa ja Jeesuksen oma. Työkseäni toimin kehitysvammaisten parissa, sekä kehitysvammaistenohjaajana, että myös kuntoutusohjaajana.

Saan laulut, sanat ja sävelet Jumalalta. Minut panee liikkeelle, että haluan laulujeni välityksellä kertoa ihmisille jotain Jumalasta. Muuta ”esiintymisentarvetta” ei minulla ole! Olen soittanut kitaraa kouluikäisestä saakka. Olen itseoppinut kitaristi. Soitan pääasiassa enemmän sointu-kuin nuottipohjalta. Nuorempana kiertelimme ”Iloset” porukan, yhtyeen, kanssa keskisuomalaisissa seurakunnissa. Iloset -yhtyeeseen kuului Uuraisten ja Tikkakosken uskovia ihmisiä.

Tein syksyllä 2010 levyn omista tekemistäni kappaleista. Ei ollut ongelmia tekijänoikeuksien kanssa! Kuulun nykyään Uuraisten helluntaiseurakuntaan. Avioituttuamme koimme vaimoni kanssa, että yhteinen seurakunta olisi paras. Olen syntyjän evankelisluterilainen; sekä helluntaissa että luterilaisissa ”mukavasti molemmissa” Laulujuttuja teen molemmissa seurakunnissa. Tämä Kankitien ”keikkani” oli ensimmäinen Jyväskylän Katulähetyksellä. (Konsertin paikka oli Cantine Agape’n tiloissa Kankitiellä, sekä Uskon-päivän, että lähestyvän pääsiäisen merkeissä!)

Jyrkin levy ”Kolme päivää”

Levyllä ovat kuultavana kappaleet ”Ru-

Trupaduuri Jyrki Paananen musisoi maaliskuussa Cantine Agapeessa.

koillaan”, ”Suomalainen blues”, ”Kolme päivää”, joka on levyn nimikappale, ”Syn-tinen mies”, ”Ei suurempaa”, ”Valonsäde”, ”Sinapinsiemen”, ”Taivaassa tavataan”, ”Tällaisenaan”, ja ”Vaunu 316”. Sekä kappaleiden sanat että sävel ovat Jyrki Paanasen omia, Herran innoittamia lauluja.

Jyrki mainitsee musiikillisiksi vaikuttajikseen mm. tunnetun edesmenneen amerikkalaisen kantrilaulajan, Johnny Cashin, joka uudistuttuaan nuoruutensa uskoon, teki useita hengellisiä country -gospel kappaleita.

”Rukoillaan” !

Lainauksena vielä itse Jyrkin tekstiä levykannesta, hänen kommenttinsa kappaleeseensa ”Rukoillaan”: ”Olen arkinen ihminen. En ole oikein koskaan osannut olla kotonani juhlissa. Iän myötä olen oppinut jollain lailla ymmärtämään niitäkin osana elämää, ja joskus jopa nautin juhlissa olemisesta.

Samoin koen hengellisten asioiden suhteen. Jumalanpalveluksilla ja juhlilla on oma paikkansa, mutta elämän juuret ja perustukset ovat mielestäni arjessa. Tunnen myös muita ihmisiä, joiden sielu elää ja hengittää vuorokauden ympäri, eikä pelkästään jumalanpalveluksissa ja juhlien loisteissa. Heitä tavatessani ja

ajatellessani syntyi tämä laulu ”Rukoillaan”, joka kertoo tavasta elää ja rukoilla. Olen pari kertaa kuullut saarnoissa rukousta verrattavan hengitykseen. Minä en ainakaan pysty olemaan kovin kauan hengittämättä. En suosittele muillekaan. Esimerkiksi kerran viikossa tuntuu vähän harvalta säännöllisyydestään huolimatta” Näin tuumailee trubaduuri Jyrki Paananen rukouksesta.

”Kolme päivää”

Vielä Jyrki kertoo laulustaan, levyn nimikappaleesta ”Kolme päivää”, levykannen sanoin:

”Tämän laulun teksti, ja sen sanoma teki tuloaan ainakin pari vuotta päästämättä rauhaan. Laulun mies asuu varmaan useimmilla Suomen paikkakunnilla. Hän on monille tuttu hahmo sossun oven takaa ja kylän tai kaupungin katukuvasta. Välillä unohtuu, että hänelläkin on elämä, tunteet ja ennen kaikkea arvo. Hänen arvonsa Jumalan silmissä on yksi sielu. Täsmälleen saman verran kuin Yhdysvaltain presidentillä, äiti Teresalla... Tai sinulla ja minulla”.

Näissä trubaduuri Jyrki Paanasen ajatuksissa lienee mietittävää meille itse kullekin, katulähetsväelle ja meille kaikille lähimmäisiämme arjessa, ehkä myös juhlassakin, kohtaaville ihmisille !

Erkki Hänninen

Ilmo Riihimäki – ”hattumies” Kankitieltä

Ilmo, kuka olet? Kerro itses- täsi ja elämästäsi!

Olen Ilmo Riihimäki, 52-vuotias jyväs-
kyläläismies. Olen syntynyt ja kotoisin
Uraisilta ”ulkomailta”. Olen tehnyt
työkseeni autohommia, mm. hiekkapu-
hallusta Veljekset Simonen-yrityksessä
Suolahdessa. Olen työskennellyt myös
Rauma-Repolan vaneritehtaalla. VR:llä
olin töissä vuosina 1991-92.

Olen ollut viimeksi töissä Katulähe-
tyksellä. Olen ollut perustamassa Katu-
lähetyksen Ensiaskelta vuonna 1994. Työ
Katulähetyksellä on ollut tähänastista
töistäni viimeinen ”virallinen” työpaikka.
Olen tällä hetkellä työnhakijana.

Olen välillä hommissa Palvarissa Tiitus-
pohjassa. Joka vuosi siellä pestään mm.
katto ennen elintarviketarkastajan käyntiä.
Paikat laitetaan puhtaaksi. Väliin olen suo-
lannut lihoja, kokonaisia sikojakin. (Ilmo
hommailee silloin tällöin Tiituspohjan
Palvari Oy:llä.)

Harrastan ”laidasta laitaa” autohom-
mia; hitsaan, ja omaan muitakin alaan
liittyviä kädentaitoja.

Ilmon hatut

Hatunkeräilyharrastukseni alkoi yhdestä
karvahatusta. Innostus tuli siitä.

Minulla on 40 hattua. Heti kun hattuja
ilmaantuu, niin heti niitä halukkaat lah-
joittavat minulle. Otan hattuja vastaan
lahjoituksena. Ei ole ollut tarvetta ostaa
ainuttakaan hattua! Mm. ”Palvarilta” (pal-
vausfirma Tiituspohjassa), Ensiaskelen
ohjaajilta, lajittelun pojilta olen saanut
kokoelmaani hattuja. Kerään sekä miesten
että naisten hattuja.

Kokoelmissani on myös bootseja, la-
pikkaita, koristepulloja, ym.

Keräilen ”kaikkea” laidasta laitaa.

**Ilmo, millainen on suhteesi Katulä-
hetykseen? Ja mitä ajattelet nykyisestä
asumismuodostasi Ensiaskellessa
Kankitiellä?**

Ilmo Riihimäki on Ensiaskelen alkuperäisasukkaita.

Ilmo Riihimäki asunnossaan päässään venäläisupseerin hattu.

Vuodesta 1995 asti olen asunut Kanki-
tiellä. Olen alkuperäisasukkaita. Toisinaan
olen viihtynyt paremmin, toisinaan taas
huonommin... Kokkaan itse ja pesen
pyykkini itse. Ei tarvitse pesutupaa ”ky-
tätä”.

Harmittelen sitä, kun korjaushalli meni
pois käytöstämme! Teen hommia ulkona.

Tekemääni kanttikonetta ei Ville-Veikko
Lampisen mukaan romuteta. Sitä saatetaan
ehkä joskus tarvita!

Ilmo toivoisi Katulähetyksen ottavan
Kankitien korjaushallin uudelleen käyt-
töön sanoin: ”Hallihomma takaisin!”

KUTSU

ELÄMÄN

LÄHTEELLE

Katulähetysten hengellinen kesäpäivä lauantaina 26.5.2012 Kiponniemessä

Ohjelma:

Klo 10.00 Tulokahvit

Klo 10.50 Ylistyshetki

Klo 11.00 Tervehdyssanat: puheenjohtaja Pekka Arposuo

Klo 11.15 Raamattutunti: pastori Pertti Rätty

Klo 12.00 Lounas

Klo 13.15 Musiikkia ja todistuksia, pastori Juhani Eriksson, Paavo Saario, Armahdetut yms.

Klo 14.30 Kahvi

Klo 15.00 Sauna ja makkaranpaistoa laavulla

Tulethan viettämään päivää yhdessä. Tuo ystäväsikin mukaan.

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30

Takalaiton

sunnuntaisin klo 13.30

Salmiranta ja

Nurmela

tiistaisin klo 18

Jyväskylän
Katulähetys ry

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

[www.jyvaskylan-
katulahetys.fi](http://www.jyvaskylan-katulahetys.fi)

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus

Erkki Arvaja, Markku Leinonen
ja Erkki Hänninen Kankitie 10,
40320 Jyväskylä

puh. 0400-642 442

www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

3/2012 ilmestyy
15. päivänä syyskuuta.

Aineistot lehteen 30.8.2012
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
markku.leinonen@jklkl.fi